

[Finansministeren.]

situationer det kunne få betydning, måtte han gribe til eksempler som en forøgelse af vore forsvarsudgifter med en milliard eller til, at der blev fundet oliekluder her i landet; vi kan nok om begge disse eksempler sige, at de ikke just er aktuelle. Skulle noget sådant ske, ville jeg tro, at vi nok til den tid kunne ændre ved den måde, hvorpå lønningerne skulle reguleres.

Jeg synes, det er bedst at lade diskussionen foregå på grundlag af de forhold, vi nu engang lever under, og under de forhold viser statistikken, viser erfaringerne, at det betyder ikke ret meget, om vi medregner skatter eller vi ikke gør det.

Jeg skal i øvrigt indskrænke mig til at bemærke, at jeg kan ikke være helt enig med det ærede medlem hr. Henry Christensen i nogle af hans betragtninger over detailpristallet. Jeg finder jo nok, at der kan være de situationer, hvor man for at måle en udvikling kunne bruge et andet tal end det, det ærede medlem hr. Henry Christensen ønskede sig, men hvis man er ude på at måle prisbevægelserne, kan det vist ikke være rigtigt, at de indirekte skatter ikke skulle med. Det, vi drøfter, er jo imidlertid et tal, der skal bruges til at regulere lønninger efter, og herom er der enighed mellem det ærede medlem og mig om, at ud fra almindelige betragtninger måtte man komme til det resultat, at det er rigtigst, at disse skatter ikke er med. Men jeg må sige, at jeg anser det for at være et ret ligegyldigt spørgsmål.

Nu er det jo sådan, at vi i april skal i gang med forhandlinger med tjenestemændene om de fremtidige lønninger; under disse forhandlinger formoder jeg spørgsmålet vil komme til overvejelse, og så kan vi jo se, hvilket standpunkt tjenestemændene tager. Derefter må det blive det høje tings sag at træffe afgørelse af, om man vil gå ind for det, tjenestemændene ønsker, eller man eventuelt vil gå ind for noget andet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Henry Christensen): Ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Holger Eriksen, forsøgte tillige med ordføreren for socialistisk folkeparti at gå sagligt imod lovforslaget. Det fremgik af begge de ærede

medlemmers udtalelser, at de fandt, det var rimeligt og rigtigt at have en pristalsregulering, hvori skatterne i videst muligt omfang indgår, og at man også herigennem kan give dækning for de ændringer, skatterne giver udtryk for. Det ærede medlem hr. Holger Eriksens bemærkninger om byrdefordeling i den retning havde ikke meget med virkeligheden og det saglige at gøre.

Jeg vil gerne gå en lille smule mere ind på den tankegang, der ligger til grund herfor. Jeg går ud fra, det er det ærede medlem, der har skrevet en artikel i Demokraten forleden: „Pristal og retsbevidsthed“, hvori der står, at folketinget kan også vedtage, at de rødhårede skal fratages deres valgret eller skal betale mere i skat end andre. Mon det ærede medlem hr. Holger Eriksen virkelig har forestillet sig, hvad der er virkningen af, at skatterne indgår i pristallet? Virkningen er nemlig den, at man kommer ud i forhold, der netop må støde mod et retfærdighedsbegreb. Sker der ændringer i skatterne, hvad enten de går op eller ned, hvad er så virkningen?

Tænker vi os en tjenestemand, der har en indtægt på 12 000 kr., og en husmand, der også har 12 000 kr. i indtægt, og de har samme familie- og børneforhold o. s. v., så vil, hvis skatterne stiger, den ene part automatisk få reguleret sin løn, uanset hvilken grund der er til skatternes stigning, medens den anden part ikke vil få nogen automatisk lønordning, der tilsigter at give dækning for stigningen. Det er lige urimeligt, hvad enten ændringen i skatten er begrundet i statsfinansielle forhold, altså hvis man f. eks. tilsigter en forbrugsbegrænsning, eller det offentlige påtager sig at løse flere og flere opgaver. Ud fra det retfærdighedssynspunkt, som man i denne artikel forsøger at lægge til grund, gennemfører man, at de rødhårede skal behandles på én måde og de, der ikke er rødhårede, på en anden måde. Det er det, der er urimeligt. Virkningerne af landets økonomiske skattepolitik er forskellige for de forskellige grupper, og hvis det ærede medlem ville dykke dybere ned i denne problembehandling, tror jeg han ville nå til samme resultat. Men det ærede medlem har nu engang taget et standpunkt, og det lader han sig øjensynlig ikke rokke fra uanset kendsgerningerne.